

[Finn Jørgensen]

Men vi må i hvert tilfælde forudse, at kommuner og amter i 1982 kommer til at beskæftige op mod 30.000, og jeg vil godt spørge ministeren, om ikke det bekymrer.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Det antal langtidsledige, der skal ansættes i kommuner og amtskommuner, svarer til 5-7 pct. af det normale antal ansatte. Jeg indrømmer gerne hr. Finn Jørgensen, at det ikke er nogen nem opgave, men det skulle ikke være nogen helt uløselig opgave for myndighederne.

Arbejdsformidlingen er endvidere blevet bedt om i givet fald at fordele de statslige pladser til fordel for kommuner, der er særlig hårdt ramt af et stort antal langtidsarbejdsløse.

Det er dog klart, at det ville betyde en væsentlig aflastning af arbejdstilbudsordningen, hvis en række af regeringens beskæftigelsesfremmende initiativer blev gennemført, og her kan hr. Finn Jørgensen jo i høj grad hjælpe med. Der kan her peges på regeringens handlingsprogram samt de kommende initiativer til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden, herunder ikke mindst jobskabelsesordningen, som det vil være hr. Finn Jørgensen bekendt at de kommunale organisationer i forbindelse med dette problems løsning venter sig meget af.

Det skal også bemærkes, at der er sket - hvad vi også håbede ville ske - en betydelig stigning i antallet af privatplacerede i sidste halvdel af 1981. Vi har mere end fordoblet andelen af langtidsarbejdsløse placeret i den private sektor; alene i andet halvår af 1981 er der placeret 2.159, og det er jo glædeligt.

En gennemførelse af de initiativer, som regeringen fremlægger i folketinget her i foråret, vil yderligere forstærke tendensen i retning af ansættelser i private virksomheder.

Jeg vil i øvrigt, som hele tiden planlagt, mødes med de kommunale organisationer i februar i år for at drøfte erfaringerne med ordningen.

Når hr. Finn Jørgensen spørger, om jeg er bekymret, må jeg sige, at selvfølgelig er jeg bekymret, fordi det store antal langtidsarbejdsløse, som hr. Finn Jørgensen omtalte, jo er en afspejling af den alvorlige beskæftigelsessituation i samfundet, men jeg ser ikke

noget alternativ til den ordning, som vi har kørende på området.

Finn Jørgensen (KF):

Det kunne tyde på, når man hører ministerens svar, at han ikke er opmærksom på, at der faktisk er grænser for, hvor mange der kan beskæftiges fornuftigt i den offentlige sektor, herunder i kommuner og amter. Rent faktisk betyder det allerede i dag, at flere af de langtidsledige må sættes ind i dobbeltjob, dvs. arbejde to og to sammen i ét job eller arbejde sammen med allerede ansatte. Det betyder, at serviceniveauet på flere områder hæves, hvad der ikke er ønskeligt, og det betyder, at det samme arbejde ofte må gøres flere gange blot for at beskæftige de pågældende, f.eks. gør man ekstra rent.

Jeg kan nævne som eksempel, at i Københavns amtskommune benytter man 75 pct. af de langtidsledige alene til rengøring. Det er utilfredsstillende for begge parter, både for dem, der skal ansætte de langtidsledige, og for dem, der bliver ansat som langtidsledige, at der ikke er mulighed for en fornuftig beskæftigelse, og jeg er ked af, at ministeren ikke forstår, at denne ordning ikke fungerer hensigtsmæssigt. Jeg vil spørge ministeren, om der ikke er grund til ved de kommende forhandlinger med de kommunale organisationer alvorligt at overveje, om der ikke bør laves andre og bedre ordninger.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Man skulle jo være et slemt skarn, hvis man ikke altid ville overveje andre og bedre løsninger. Jeg forstod på hr. Finn Jørgensen, at han i hvert fald ikke har noget bud på en anden og en bedre løsning.

Det, der er regeringens bud, er for det første at sikre, at langt flere bliver ansat i private virksomheder. Det tror jeg hr. Finn Jørgensen og jeg er enige om. For det andet at give kommunerne mulighed for uden for deres traditionelle virkeområder at sætte arbejde i gang. Det var jobskabelsesforslaget. Og endelig tror jeg, der er behov for i en dialog ikke bare med Amtsrådsforeningen og Kommunernes Landsforening, men også med nogle af de lønmodtagerorganisationer, som en gang imellem blokerer en fornuftig anvendelse af de langtidsledige, at finde mere rimelige måder at klare problemet på.